

[Miljøministeren]

hed, der er nævnt i lovforslagets bemærkninger, at tærsklen ved dagligreservoir og stormflodsreservoir skal kunne hæves, hvis det ud fra en biologisk vurdering skønnes hensigtsmæssigt. En sådan hævnning af tærsklen vil, som det fremgår af adskillige af mine svar til miljø- og planlægningsudvalget, kunne rumme alvorlige sikkerhedsmæssige problemer. Skal der anlægges en saltvandssø, må denne i givet fald være i overensstemmelse med det oprindelige projekt, der opererer med en tærskelkote mellem dagligreservoiret og højvandsreservoiret, dvs. saltsøen på 1,0 og en vandspejlskote i søen på maksimalt 0,9.

Jeg vil i denne forbindelse godt gøre opmærksom på, som jeg også har anført over for udvalget, at de nævnte kotehøjder også i biologisk henseende er tilstrækkelige. Der er derfor ingen saglig begrundelse for at hæve tærsklen mellem de to reservoirer.

Et flertal i miljø- og planlægningsudvalget repræsenterende socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre, udtaler, at tærsklen mellem det daglige reservoir og saltvandssøen fastsættes til at være kote 1,0, og at denne tærskelhøjde kun kan hæves i samråd med Sønderjyllands amtsråd.

Jeg er meget tilfreds med, at et flertal i udvalget har accepteret, at koten mellem de to reservoirer af sikkerhedsmæssige hensyn må fastsættes til 1,0, men jeg finder imidlertid, at man helt bør udelukke muligheden for en hævelse af koten til over 1,0. Det bør under alle omstændigheder i det mindste præciseres, at en sådan hævelse af koten kræver udtrykkeligt samtykke fra Sønderjyllands amtsråd og ministeriet for offentlige arbejder.

Jeg finder således ikke flertallets formulering i samråd med Sønderjyllands amtsråd tilstrækkelig præcis.

Regeringen finder, at hvis lovforslaget om en saltvandssø skal gennemføres, må det også være med de tekniske ændringsforslag og de øvrige tekniske kommentarer til lovforslagets bemærkninger, som jeg har fremsat over for miljø- og planlægningsudvalget ved skrivelse af 31. januar i år.

Jeg er da glad for her fra ordførerne at få bekræftet, at man har fulgt dette ønske. De tekniske kommentarer angår bemærkninger til digeloven, udsigtsplatformen, fredning af saltvandssøen, styringsgruppen, kotehøjderne samt finansierende udgifter til saltvandssøen.

Jeg har med tilfredshed bemærket, at et flertal i udvalget helt har kunnet tilslutte sig disse ændringsforslag og også bemærkningerne.

Jeg skal her kun nævne spørgsmålet om udsigtsplatformen. Som det fremgår af min skrivelse til udvalget, finder jeg ikke, at man nu bør træffe beslutning om etablering af en udsigtsplatform. Jeg mener, at spørgsmålet senere bør kunne tages op til fornyet vurdering på grundlag af de erfaringer, som indhøstes under driften af saltvandssøen og efter drøftelse med de berørte myndigheder. Det skal imidlertid her understreges, at dette forslag forudsætter, at kommissionen for De europæiske Fællesskaber ikke gør udsigtsplatformen til en kontraktmæssig betingelse for opnåelse af EF-tilskud. Gør den det, må vi selvfølgelig etablere denne platform.

Regeringen kan altså ikke støtte det fremsatte lovforslag om en saltvandssø. Jeg har imidlertid med tilfredshed noteret mig, at flertallet i udvalget, bortset fra et enkelt punkt, har kunnet tiltræde de fremsatte tekniske ændringsforslag og de tekniske kommentarer, som jeg har fremsat.

Jeg skal blot endnu en gang gentage, at der ikke må foretages ændringer i de kotehøjder, der må anses for sikkerhedsmæssigt forsvarlige, medmindre der foreligger et udtrykkeligt samtykke fra Sønderjyllands amtsråd og ministeriet for offentlige arbejder.

Fru Margrete Auken var inde på, at svarene indløb lidt sent i starten af behandlingen af dette lovforslag. Det er korrekt. Men vi foretrak at få så sikker og så grundig en besvarelse som muligt, og det tog længere tid, end man måske kunne have ønsket. Til gengæld gik det så lidt hurtigt til sidst.

Hr. Dohrmann spurgte, om vi havde sikret os, at man fra de tyske myndigheder var indstillet på denne saltvandssø. Jeg skal sige, at de ansvarlige danske myndigheder og eksperter, herunder Sønderjyllands amtsråd og ministeriet for offentlige arbejder, ikke finder, at anlæggelsen af en saltvandssø med de tidligere angivne kotehøjder på 1,0 og 0,9 giver anledning til sikkerhedsmæssige problemer i Danmark. Man finder endvidere ikke, at en sådan saltvandssø har nogen som helst sikkerhedsmæssig konsekvens for Tyskland, hverken for det tyske dige eller for de tyske kogsområder. Dette er baggrunden for, at man ikke har drøftet sikkerhedsspørgsmålet